

18.

MANASSE BEN ARPAKSAD (1199-1242)

1242. január 20.

*Sátorom elpusztítottat, köteleim mind elszakadoztak, fiaim elszakadtak tőlem és oda vannak ők; nincs többé, a ki kifeszítse sátoromat, és felvonja kárpitjaimat!**

*Jer 10,20

A füst elborította az egész Vízivárost. A felbőszült mongolok öltek és gyűjtögettek dühükben, mert semmi elvenni valót nem találtak. Manasse a kilenc gyermekével a támadás jobb szélé irányába futott, hogy életét mentse. A négy nagyobb gyermek mindegyike egy-egy kicsit fogott a karjában, Manasse a legkisebbet rejtette karjaiba.

- *Add Uram, hogy Aviv és a kis Reuven kiérjen a veszedelemből. Tartsd meg őket a kegyelmedben, ők a leggyengébbek mindannyiunk közül. Engedd betérni és megpihenni Házadba atyám szellemét, kit a mongol idejekorán levágott, és aki most temetetlen hever az üszkös romok alatt. Mentsd meg gyermekeimet, és ne engedd, hogy tulajdon kezemmel veszejtsem el őket. Ha jönne a halál, adj oly gyors halált, hogy csak a sajátunkat kelljen látnunk. Uram, nem hiszem el, hogy ez az utolsó óráim, annyi minden várna még rám és oly keveset éltem még atyámhoz képest.*

- *Uram, Te tanítottál arra, hogy:*

*„Egy ember sem uralkodhatik a szélen, hogy feltartsa a szelet; és semmi hatalmasság nincs a halálnak napja felett, és az ütközetben senkit el nem bocsátanak; és a gonoszság nem szabadítja meg azt, a ki azzal él.”**

*Préd 8,8

- *Nyújtsd hát kezedet, és szabadíts meg a gonosztól, szabadíts meg ettől a haláltól, hogy szolgálhassak dicsőségedre. Bocsásd meg Uram, hogy nőül szajhát vettem magamnak, még ha a lelkében soha nem is volt az. Bocsásd meg Uram, hogy oly sokszor letagadtam zsidóságomat, és azt is, hogy néha visszaéltem családom nevével. Bocsásd meg Uram, hogy a magyarok pénzét Atyámmal együtt rontottuk éveken keresztül, bocsásd meg azt, hogy feleségemen kívül házasságom alatt más nővel is háltam, és bocsásd meg azt, hogy meggyanúsítottam Avivot, hogy a kicsi Reuven nem az én ivadékomból! Bocsásd meg, hogy Atyám pénzéhez is hozzányúltam, ha kellett. Bocsásd meg, hogy Atyám leveleit az anyjához, amit velem küldött volna, elégettem önhatalmúlag. Bocsásd meg, hogy néha kétféle mércével mértem. Bocsásd meg, hogy amióta tudtam, ki volt atyám anyja, a pénzére sóvárogtam! Összes bűnöm csupán annyi, hogy embernek születtem!*

Kétfelé vezetett az út. Dönteni kellett, hogy merre meneküljenek. Balra indultak tovább.

-Uram, itt a kolostor, ha akarod, kereszténnyé válok minden gyermekemmel együtt, csak hagyd meg az ő életeiket és vedd el az enyémet. Atyám, bárha itt lennél velem és bölcsességeddel segítenél. Tudóm kifulladt, lábaim alig mozognak már, gyermekemet a karomból majd leejtem a parázsló földre. Nem bírom már sokáig ezt a futást, adj jelet, hogy megtegyem azt, amivel a pusztulást elháríthatnám.

Jel nem érkezett, csak egy félholt zsidó szavai visszhangoztak a kolostor falánál:

*Ez a te sorsod, a te kimért részed én tőlem,
ezt mondja az Úr,
a ki elfelejtkeztél én rólam,
és hittél a hazugságnak.**

* Jer 13.25

Manasse a gyermekeivel még néhány pillanatig tovább szaladt, de aztán a szétoszló füst mögött szemben találta magát a mongol vezér seregével, akik a fosztogatókat biztosították hátulról. Intett a gyerekeknek, hogy boruljanak a földre, legkisebb gyermekét is letette közéjük, de mielőtt szóra nyithatta volna a száját a mongolok lenyilazták és fejét levágták testéről.

Mint később a mongolok között ennek híre ment, Manasse (vagy ahogy ők mondták: a tébolyult zsidó) szakálla és haja lángolt, mikor előtűnt a füstből, őt a mongolok a megtestesült Gonosznak hitték, rémületükben gyilkolták le. Amikor kiderült, hogy a lángoló fejű ember nem a Gonosz volt, a gyermekei életét meghagyták, de rabláncra verve hurcolták el őket belső-Ázsiába.

*Kicsoda szabta meg az ő útjait, vagy ki mondhatja azt:
Igazságtalanságot cselekedtél?**

*Jób 36,23

Mielőtt útra keltek volna a rabok, a megmaradtak eltemették Manasset is a tömegsírba.

*És lón az Úr beszéde hozzám, mondván:
És te, embernek fia, így szól az Úr Isten Izráel földjének:
Vége! eljött a vég a föld négy szárnyára!
Immár itt a vég rajtad; s bocsátom haragomat reád, és megítéllek útaid szerint,
és vetem reád minden útálatosságodat.
És nem kedvez az én szemem néked, sem meg nem szánlak;
hanem a te útaidat vetem reád, és útálatosságaid közötted lesznek és megtudjátok,*

hogy én vagyok az Úr.

Így szól az Úr Isten:

Ímé veszedelem, egyetlen veszedelem; ímé eljött.

Vég jött, eljött a vég, fölserkent ellened, ímé eljött!

Eljött a végzet reád, földnek lakosa! eljött az idő, közel a nap,

rémülés és nem víg éneklés a hegyeken.

Most rövid időn kiöntöm búsulásomat reád,

és teljessé teszem haragomat rajtad,

és megítéllek útaid szerint,

és rád vetem minden útatlatosságodat.

És nem kedvez az én szemem, sem meg nem szánlak;

útaid szerint fizetek tenéked,

és a te útatlatosságaid közötted lesznek;

és megtudjátok,

hogy én vagyok az Úr,

*a ki ver.**

*** Ezék 7,2-9**

